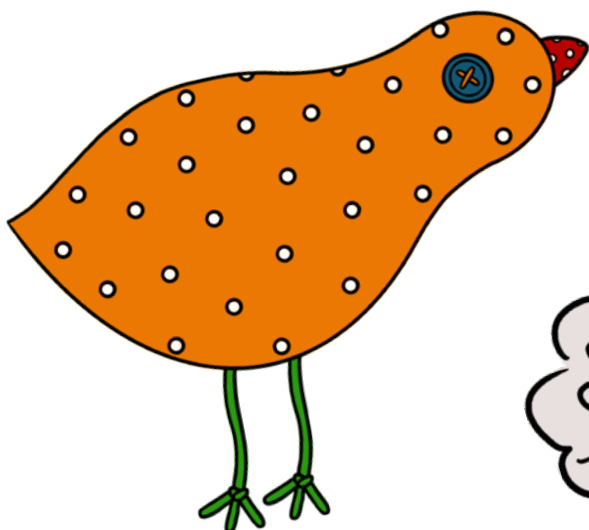

Przytulanka kuropatwa

z obrazu Józefa Chełmońskiego
Kuropatwy, 1891

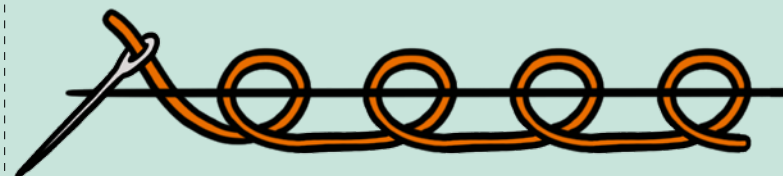

Przygotuj materiały i narzędzia:

1. ostre nożyczki
2. patyczek do wypychania (świetnie sprawdzą się pałeczki do jedzenia)
3. szpilki
4. flamaster
5. igłę i nitkę – dobrze, jeśli nitka będzie w kolorze tkaniny, z której powstanie przytulanka
6. kawałek materiału (40 × 50 cm) – może to być tkanina lub dzianina, ale trzeba pamiętać, że w zależności od rodzaju materiału przytulanka będzie miała nieco inny kształt (mimo tego samego wykroju). Warto też użyć innego koloru materiału na dziób i brzusek.
7. wypełnienie do poduszek lub wata
8. sznurek
9. dwa guziki

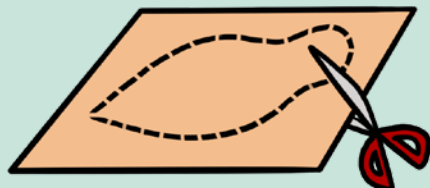
Proponowany ścieg

„Za igłą” to podstawowy ścieg ręczny, trwale łączący dwa kawałki tkaniny. Po wykonaniu jednego ściegu igłę wkuwa się w połowie odległości pomiędzy dwoma poprzednimi wkluciami. Ściegi pod spodem są dłuższe od tych na wierzchu i pokrywają się wzajemnie.

1. Wydruk

Wydrukuj wykroje ze strony nr. 5, a następnie je wytnij.

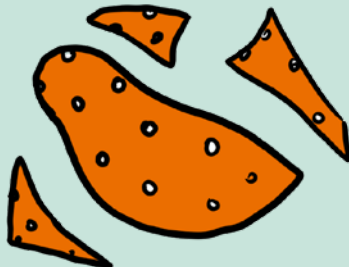

2. Wzór

Odrysuj flamastrem wykroje na tkaninie. Pamiętaj, żeby rysować po lewej stronie tkaniny. Każdy wykroj należy odrysować w dwóch egzemplarzach. Odrysowując drugi egzemplarz wykroju B, należy przekreślić go na drugą stronę, tak żeby wycięty element był lustrzanym odbiciem pierwszego.

3. Wytnij odrysowane elementy

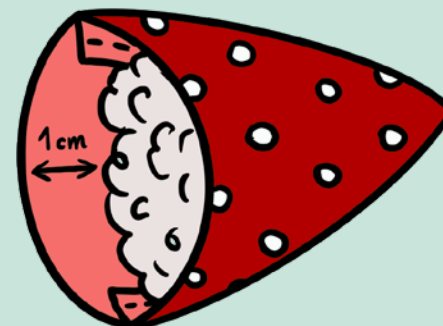
4. Dziób (wykroj A)

Złóż wycięte elementy prawą stroną do wewnątrz.

Zszyj je wzdłuż dwóch dłuższych boków.

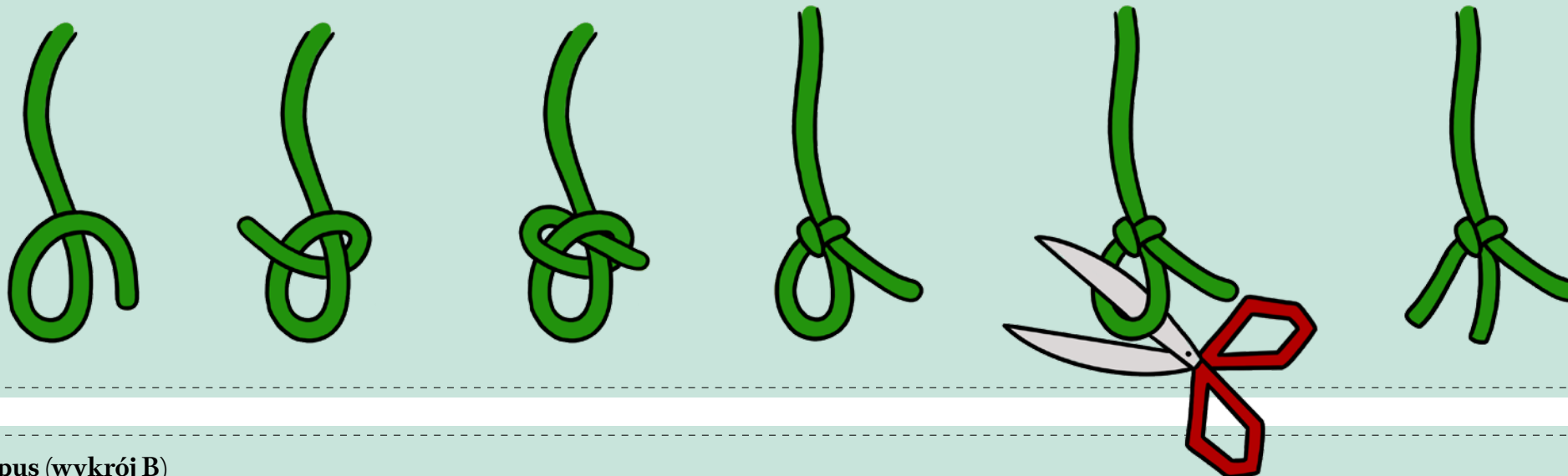
Wywiń zszyty dziób. Może przydać się szpilka (łatwiej wywinąć materiał, jeśli zahaczy się go szpilką).

Wypełnij dziób wypełnieniem lub watą, zostawiając pusty fragment (ok. 1 cm).

5. Nóżki

Przygotuj dwa kawałki sznurka o długości około 17 cm i postępuj według instrukcji przedstawionej na poniższych rysunkach. Gotowe nóżki kuropatwy odłóż na bok, przyszyjesz je za chwilę (patrz: punkt 7).

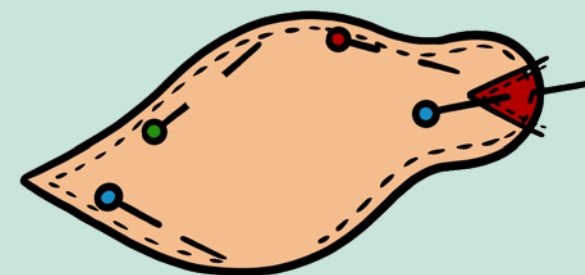
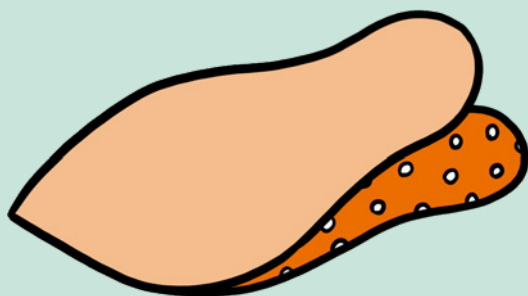

6. Korpus (wykrój B)

Złóż wycięte elementy prawą stroną do wewnątrz.

Przygotowany wcześniej dziób włóż do środka wyciętego korpusu (na wykroju jest to zaznaczone dwiema liniami), tak aby niezszyty bok dzioba wystawał na zewnątrz.

Zepnij wszystko szpilkami.

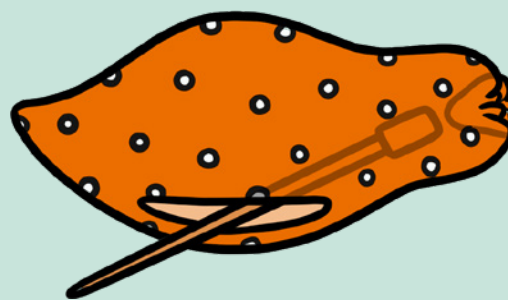

6a. Korpus (wykrój B)

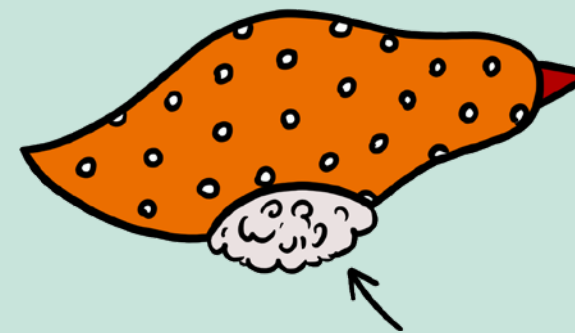
Zszyj elementy wzdłuż krawędzi – tak jak jest to zaznaczone przerywaną linią na wykroju. Pamiętaj, żeby pozostawić otwór na dole brzuszka kuropatwy. Na wykroju jest to zaznaczone dwiema liniami bez przerywanej linii pośrodku.

Wywiń zszyte elementy. Tu może się przydać patyczek do dokładniejszego wywinięcia/wypchnięcia materiału.

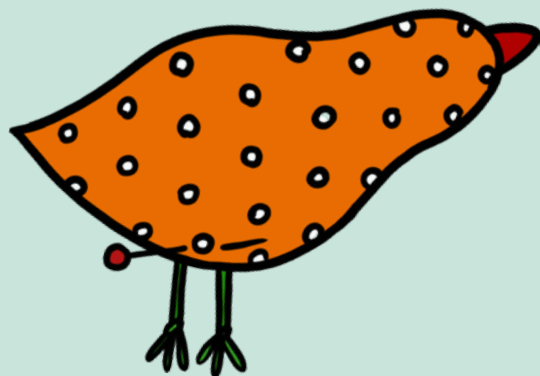

Wypełnij kuropatwę wypełnieniem lub watą.

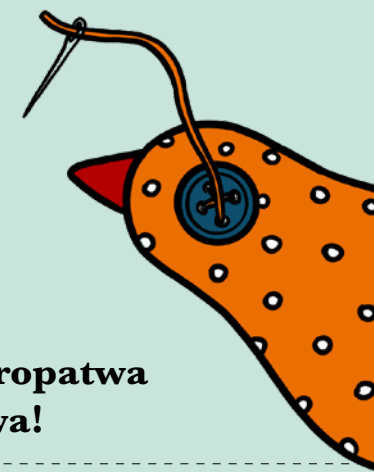
7. Nóżki

Włóż nóżki w pozostawiony otwór w brzuszku kuropatwy. Zepnij wszystko szpilkami. Pamiętaj, żeby wystający kawałek materiału zawinąć do środka, a następnie zaszyj ten fragment.

8. Oczy

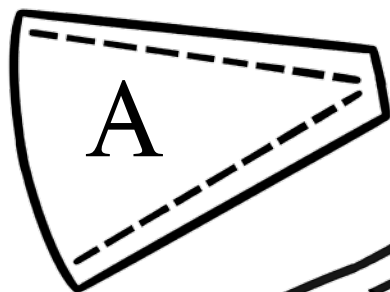
Przyszyj dwa guziki w miejscu, w którym kuropatwa powinna mieć oczy.

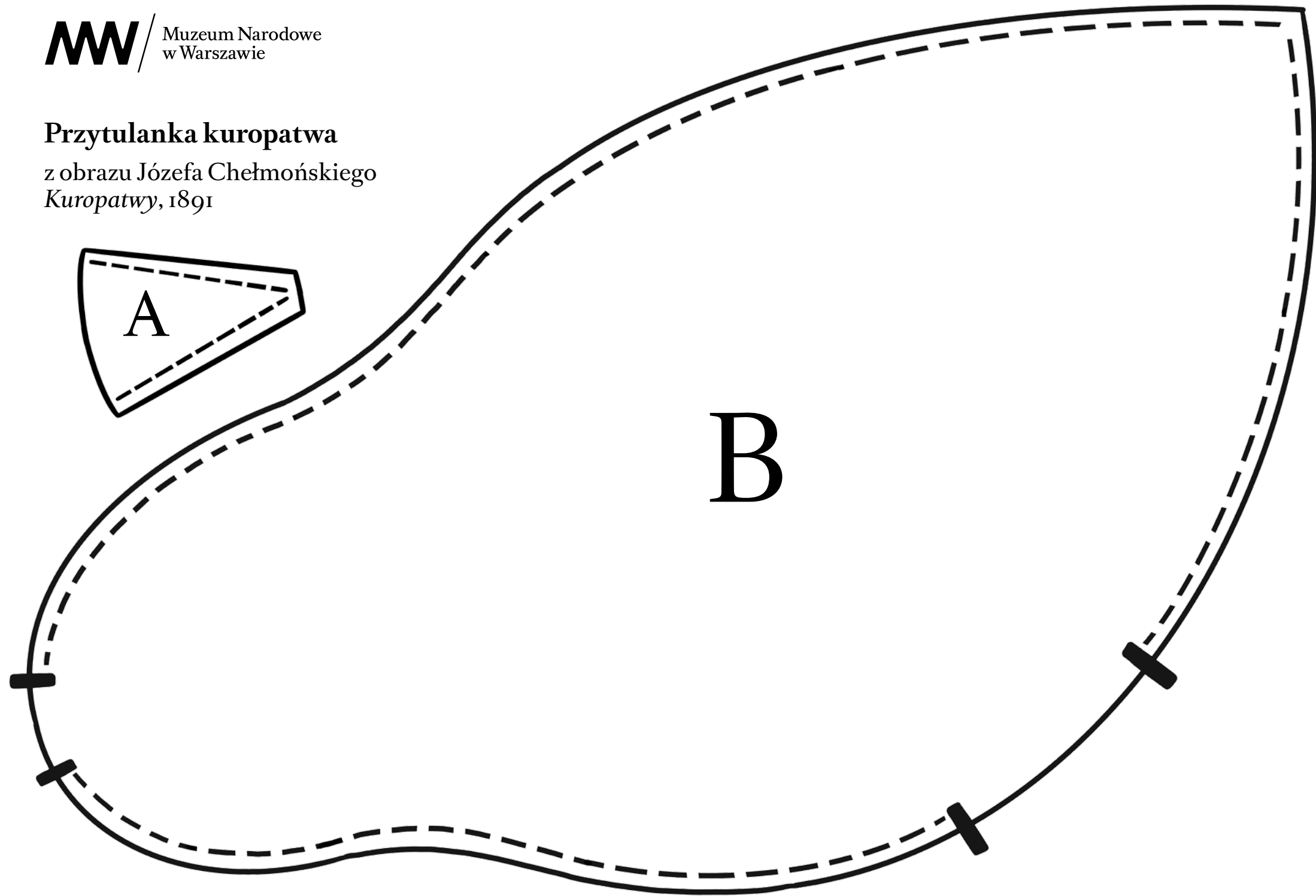
**Twoja kuropatwa
jest gotowa!**

Przytulanka kuropatwa

z obrazu Józefa Chełmońskiego
Kuropatwy, 1891

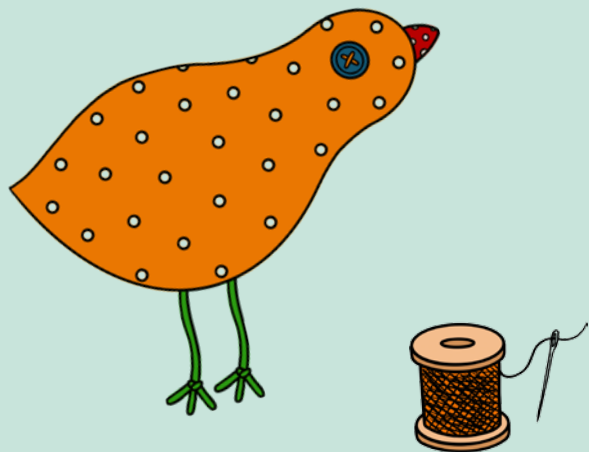

B

Przytulanka kuropatwa

z obrazu Józefa Chełmońskiego
Kuropatwy, 1891

Józef Chełmoński przedstawił stadko zmarzniętych kuropatw przemykających po śniegu. Obraz powstał w Kuklówce na Mazowszu, gdzie artysta spędzał ostatnie lata życia. Jego córka wspomniała, że obserwował ptaki, leżąc rankiem „w kożuchu, na śniegu”. Wizerunek jest bardzo realistyczny: doskonale widać kolory i fakturę upierzenia. Zanim powstał, artysta w szkicowniku wykonał ołówkiem wiele rysunków. Obraz cieszył się uznaniem krytyki, a na międzynarodowej wystawie sztuki w Berlinie w 1891 roku został nagrodzony dyplomem honorowym. Porównywano go z dziełami najwybitniejszych ówczesnych animalistów.

Dzięki Natalii Luniak, autorce zabawek Kalimby, możesz teraz samodzielnie uszyć swoją kuropatwę. Będzie tak kolorowa, jak tylko sobie wymarzysz. Gotową zabawkę możesz zawsze nosić przy sobie, jak talizman czy dobrego przyjaciela. Każda kuropatwa będzie inna, wyjątkowa, oryginalna.

